

314.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 279) nadają:

KRZYŻ ZASŁUGI ZA DZIELNOŚĆ

po raz pierwszy

za czyny męstwa i odwagi z narażeniem życia w walce z przestępcami:

ś. p. **Aleksandrowi Kuryłkowi**, b. starszemu przodownikowi Policji Państwowej, — ś. p. **Janowi Biernackiemu**, b. starszemu posterunkowemu Policji Państwowej;

b. posterunkowym Policji Państwowej:

ś. p. **Antoniu Kuształowi**, — ś. p. **Józefowi Rychterowi**;

posterunkowym Policji Państwowej województwa wołyńskiego:

Stanisławowi Frączkowi, — **Józefowi Mikołajczkowi**.

Warszawa, dnia 11 listopada 1935 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) **M. Zyndram - Kościółkowski**.**DZIAŁ NIEURZĘDOWY.**

—oOo—

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Min. Wyznań Rel. i Ośw. Publ. rozpisało konkurs na jedno zwrotne stypendium akademickie im. wojewody Władysława Sołtana, na rok akademicki 1935/36, w wysokości 1.500 zł.

O stypendjum to ubiegać się mogą niezamożni studenci, narodowości polskiej, dzieci czynnych i byłych funkcjonariuszów administracji państwowej i samorządowej oraz policji, bez różnicy płci i wyznania, studjujący na wyższych uczelniach polskich, o nienagannym prowadzeniu się i mogący wykazać się dostatecznymi postępami w naukach. Ponadto ubiegający się o stypendium powinni mieć ukończony z wynikiem dodatnim co najmniej jeden rok studjów akademickich.

Podania wraz z dowodami, stwierdzającymi posiadanie wymaganych warunków, składać należy w Min. Wyznań Rel. i Ośw. Publ. do dn. 5 stycznia 1936 r.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej.

W związku ze wznowieniem prac komisji parytetycznej dla sprawy skrócenia czasu pracy w górnictwie węglowym i hutnictwie udali się w dn. 7 b. m. z ramienia Ministerstwa Opieki Społecznej do Katowic przewodniczący komisji nac. Józef Zagrodzki oraz radca Zbigniew Wróblewski.

Z Głównego Urzędu Statystycznego.

Główny Urząd Statystyczny podaje do wiadomości powierzchnię zasiewów głównych ziemioplodów w Polsce, ustaloną przez władzę administracji ogólnej przy pomocy komisji gminnych i powiatowych. Dane te są prowizoryczne i mogą ulec zmianie.

Pszenvca	1757,1 tys. ha
Zyto	5787,6 " "
Jęczmień	1221,5 " "
Owies	2235,9 " "
Ziemniaki	2833,4 " "

W porównaniu do powierzchni zasiewów w roku 1934, obliczonej przed zniszczeniami wskutek powodzi, oraz do powierzchni przeciętnej pięcioletniej 1930—1934, zasiewy głównych ziemioplodów przedstawiały się w r. b. następująco:

	do roku 1934	do przeciętnej 1930 — 1934
Pszenvca	— 1,0%	+ 1,4%
Zyto	+ 2,1%	+ 0,6%
Jęczmień	+ 2,5%	+ 0,6%
Owies	+ 1,1%	+ 1,7%
Ziemniaki	+ 1,3%	+ 3,8%

Poszczególne województwa wykazały następujące wahania w stosunku do roku ubiegłego:

Zmniejszenie powierzchni pszenicy ozimej zaznaczyło się w woj. centralnych i zachodnich oraz wołyńskim. Największemu zmniejszeniu uległa powierzchnia w woj. poznańskim (około 9%). Wzrosła natomiast powierzchnia pod pszenicą ozimą w woj. południowych oraz wschodnich (z wyjątkiem woj. wołyńskiego). Największy wzrost wykazała woj. tarnopolskie (około 11%); woj. wschodnie zwiększyły znacznie również zasiew pszenicy jarej.

Powierzchnia pod zytym ozimem zwiększyła się w większości województw, z wyjątkiem woj. warszawskiego, łódzkiego, poleskiego i pomorskiego. Największy wzrost powierzchni wykazała woj. stanisławowskie i tarnopolskie (około 32%).

Również w powierzchni jęczmienia jarego zaznaczył się wzrost w większości województw, poza woj. południowymi oraz kieleckim, białostockim i wileńskim. Największy wzrost wykazała woj. poznańskie, pomorskie i warszawskie (około 17%), natomiast znaczne zmniejszenie nastąpiło w woj. tarnopolskim (około 15%).

Powierzchnia pod uprawą owsa zwiększyła się w całej Polsce z wyjątkiem woj. południowych. Najbardziej wzrosła powierzchnia owsa w woj. poleskim (około 10%).

Znaczny wzrost powierzchni pszenicy ozimej oraz żyta ozimego w woj. stanisławowskim i tarnopolskim tłumaczy się tem, że zboża te dobrze przezimowały i nie ulegały przyoraniu, gdy w roku ubiegłym znaczna część powierzchni tych zbóż została przyorana i zasiana zbożami jaremi; tem też należy tłumaczyć obecne zmniejszenie powierzchni jęczmienia jarego i owsa w tych województwach w stosunku do roku ubiegłego.

Powierzchnia pod ziemniakami uległa w poszczególnych województwach stosunkowo niedużym wahanom, jednak dla większości województw zwiększyła się; zmniejszenie powierzchni ziemniaków zaznaczyło się w województwach: białostockim, wołyńskim, pomorskim, śląskim i lwowskim.

Co do powierzchni pozostałych ziemioplodów to należy zaznaczyć znaczne zmniejszenie grochu (około 13%), peluski (około 24%) oraz wyki i bobiku (około 17%); może to mieć swoją przyczynę w nieurodzaju motylkowych w roku 1934, spowodowanym znacznymi uszkodzeniami wyrządzonymi przez mszyce, a stąd — w braku ziarna siewnego.

Charakterystycznym jest znaczne zwiększenie powierzchni upraw przemysłowych. Powierzchnia rzepaku wzrosła o 39%, lnu — o 17%, konopi — o 6% i chmielu — o 9%.

Doroczne uroczyste zebranie Polskiej Akademii Literatury.

Dn. 8 b. m. wieczorem odbyło się w siedzibie Polskiej Akademii Literatury uroczyste doroczne zebranie Akademii. Na posiedzenie przybyli: Pan Prezes Rady Ministrów M. Zyndram-Kościółkowski, gen. Rydz-Śmigły, marszałek Senatu Prystor, marszałek Sejmu Car, Kierownik Min. W. R. i O. P. prof. Chyliński, Wiceminister Spraw Wewnętrznych Korsak, b. Premier J. Jędrzejewicz, b. Minister W. R. i O. P. W. Jędrzejewicz, członkowie zarządu miasta z prezydentem St. Starzyńskim na czele, wicewoj. Jurgielewicz, rektorzy wyższych uczelni oraz liczni przedstawiciele świata literackiego, naukowego i artystycznego. Z akademików byli obecni: W. Sieroszewski, L. Staff, J. Kaden-Bandrowski, Boy-Zeleński, K. Irzykowski, B. Leśmian, Z. Miriam-Przesmycki, Z. Nałkowska, T. Zieliński.

Zebranie zagał prezes Akademii Wacław Sieroszewski, wygłaszając następujące przemówienie:

„Otwieram doroczne sprawozdawcze posiedzenie Polskiej Akademii Literatury. Odbywa się ono stale w rocznicę uroczystego powołania naszej instytucji i jest skolei czwartym posiedzeniem.

Tym razem muszę rozpocząć je od bolesnego wspomnienia o zgonie naszego dostojnego Protoktora Marszałka Józefa Piłsudskiego. On pierwszy w 1927 r. wyraził myśl o konieczności stworzenia Polskiej Akademii Literatury, czego w parę lat później dokonał Premier Janusz Jędrzejewicz. Znanie jest powszechnie zamiłowanie Wielkiego Marszałka do literatury pięknej, Jego częste dla naszych wieszczów, szczególnie dla Słowackiego, Jego żywy stosunek do Wyspiańskiego, przyjaźń z Witkiewiczem oraz chętne obcowanie z literatami, o ile pozwalał Mu na to czas. Sam był znakomitym pisarzem. Niektóre jego utwory są perłami

piśmiennictwa polskiego, są poważnym wkładem w polski literacki dorobek. Na długo przed ujęciem w dłoń miecza wojował słowem. Był mistrzem, jako mówca i pisarz polityczny. Zda się, że niema dziedziny w życiu polskim, którąby nie odczuwała Jego straty. My literaci oplakujemy ją po wielokroć jako sieroteni przez Wodza, Obywatela i pisarza”.

W zakończeniu swego przemówienia mówca wezwał obecnych do uczczenia pamięci Wielkiego Zmarłego jednogłosem milczeniem.

Po przemówieniu prezesa Sieroszewskiego, wiceprezes Akademii Leopold Staff odczytał sprawozdanie z działalności Akademii za rok ubiegły.

Po odczytaniu sprawozdania prezes W. Sieroszewski zwrócił się do gen. Rydza-Śmigłego z następującymi słowami:

„Wolą przedśmiertną Marszałka Piłsudskiego potwierdzoną przez Najwyższego Dostojnika Naszego Państwa została powołany na Wodza Wojsk Polskich na osierococone przez Marszałka Piłsudskiego miejsce. W szeregu godności i obowiązków, jakie piastował, Józef Piłsudski był i protektorem Akademii Literatury — prosimy Cię więc, Generale, abys przyjął w wielkim po Nim spadku i tę godność, której symbolem jest wręczona Ci gwiazda Polskiej Akademii Literatury.

Prosimy Cię, byś sprawował dalej wraz z innymi naszymi Opiekunami pieczę nad literaturą polską”.

Słowa te przyjęte zostały przez zebranych owacyjnie.

Skolei prezes Sieroszewski przystąpił do odczytania pierwszej listy odznaczonych „Wawrzynem Akademickim”, składając na wstępie następujące wyjaśnienie:

„Wawrzyn Akademicki” nadawany przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek Polskiej Akademii Literatury ma za zadanie podkreślić zasługi wybitnych działaczy dla dobra polskiej literatury i dziedzin twórczości z nią związanych. „Wawrzyn Akademicki” ma być symbolem wdzięczności, jaką żywi literatura polska zarówno dla twórców, budujących mocą swego talentu nieśmiertelność sztuki polskiej, jak też dla wszystkich innych niestrudzonych działaczy kulturalnych, żarliwych wielbicieli literatury, krzewicieli czytelnictwa i zamiłowania dla polskiej sztuki wogóle, których wspólny wysiłek utwierdza chwałę odrodzonej Ojczyzny”.

Po tym wstępie prezes Sieroszewski odczytał listę nagrodzonych.

Na zakończenie uroczystego posiedzenia Juliusz Kaden-Bandrowski wygłosił prelekcję p. t. „O powołaniu pisarza”.

Po skończonym posiedzeniu odbyło się przyjęcie w dolnych salonach Akademii.

Pogrzeb i akademja ku czei ś. p. Aleksandra Sulkiewicza.

Dn. 8 b. m. odbyły się w Warszawie uroczystości żałobne złożenia zwłok ś. p. Aleksandra Sulkiewicza w mauzoleum na cmentarzu wojskowym na Powązkach.

Aleksander Sulkiewicz, jeden z najwybitniejszych działaczy niepodległościowych, poległ w 1916 roku w walkach legjonowych na Wołyniu, jako sierżant 5 pułku piechoty leg. polskich.

Ekshumacja zwłok odbyła się w dniu 7 b. m. w Piasecznie w pow. kowelskim, poczem trumnę ze zwłokami ś. p. sierżanta Sulkiewicza przewieziono do Warszawy.

Przed godz. 10 rano przed Dworcem Głównym na ul. Chmielnej ustawiły się kompania 30 p. p. z orkiestrą, poczty sztandarowe związków i organizacji, oddziały P. W., delegacje.

W uroczystościach pogrzebowych wzięł udział prócz rodziny ś. p. sierżanta Sulkiewicza członkowie Rządu z P. Prezesem Rady Ministrów Marjanem Zyndram - Kościółkowskim, Marszałek Senatu Prystor, Marszałek Sejmu Car, generalicja z Generalnym Inspektorem Sił Zbrojnych gen. Rydzem-Śmigłym, Prezes Najwyższej Izby Kontroli gen. Krzemiński, Podsekretarze Stanu, były Premier Sławek, posłowie i senatorowie, towarzysze broni, przyjaciele, koledzy, ponadto w pogrzebie wzięły udział delegacje oddziałów tatarskich związku strzeleckiego z Kresów.

Po odprawieniu modłów przez duchowieństwo mułmańskie w chwili gdy trumnę przenoszono z wagonu na lawetę armatnią, orkiestra odegrała Hymn narodowy.

Kondukt żałobny otwierały poczty sztandarowe stowarzyszeń i organizacji społecznych, oddziały Strzelca, P. W. pocztowego, P. W. kolejowego, poczty sztandarowe organizacji robotniczych, organizacji b. wojskowych. Następnie szła kompania 30 p. p. z orkiestrą oraz delegacje z